

רושמים וזוכרים

יוסי מועדי

יג בתשרי התש"נ 12.10.89 – ט"ז באלול תשס"ט 5.1.09

דרך החייוך

פתיחה (5 דק')

- מישהו/י יכול/ה לספר על משהו שגורם או שגרם לו/לה לחייך?
- מי כאן לפעמים מחייכת/ת בלי סיבה מיוחדת?

ליום הזיכרון פנים רבות. פנים לכל נופל. פניו של יוסי מועדי ז"ל מבקשות שנזכור עם [פינוך](#); נראה שהן מבקשות שנחייך דרך קבע.

משימה (7 דק')

<http://www.yossi-moadi.co.il> היכנסו לאתר לזכרו של יוסי מועדי: ועשו רשימה של תכונותיו של יוסי ושל תחומי העניין שלו.

לאחר מכן, נרכיב ביחד את דמותו של יוסי (ניתן להגיע אל האתר ע"י שליחת קישור, או בחיפוש פשוט בגוגל, כמו כן ע"י קוד לסריקה המופיע [בנספח א'](#)).

מליאה (8 דק')

- לפני שנשמע על התכונות שלו, ספרו לנו בכמה משפטים מיהו יוסי? מהיכן הוא?
- אילו תחומי עניין היו ליוסי?
- מישהו/י יכול/ה לספר על התכונות של יוסי?
- אילו עוד תחומי עניין ותכונות גיליתם/ן אצל יוסי?

** אם רוצים להוסיף להתעמק בדמותו, ניתן לבקש משני תלמידים לקרוא דברים שכתבו עליו חברים ומשפחה (מופיע [בנספח ב'](#)).

תוספות והעמקה (5 דק'):

אני רוצה לקרוא לכם/ן סיפור קצר שסיפרו החברים של יוסי מהצבא:

"יומיים לפני הכניסה (לעזה), חמישי בערב, היה מבול. כולם היו בשק"שים, שבזים, לא יודעים אם נכנסים, לאן נכנסים, מתי נכנסים. יוסי קולט שכולם שבזים מתחת לשק"שים, הוא קופץ מהשק"ש שלו בתחתונים על המיטה, מתחיל לשיר עם מברשת השיניים, כאילו הוא איזה זמר... כולם התחילו לשיר איתו. עד 12 בלילה הוא לא נרגע".

- למה לדעתכם/ן הוא עשה את זה?

הסרטון (5 דק')

"פנים. יום. זיכרון" הוא פרויקט המורכב מרסיסי זיכרון, מרגעים קטנים בחיים. חברים וקרובים של חללים משתפים ברגעים מתוך החיים של יקיריהם. הרגעים הללו מונצחים בסרט אנימציה המבקש להחיות אותם רגעים, אותם אנשים יקרים.

מבחינת אלה שלא ידעו שכול, יום הזיכרון הוא יום התייחדות עם זכרם של אלה אשר הקריבו את חייהם למען הזכות לחיות כאן. מבחינת בני המשפחות השכולות, יום זה הוא מועד רשמי בלבד; מבחינתם, כל יום הוא יום זיכרון – כל רגע צופן בחובו רסיסי געגוע.

משפחתו של יוסי מועדי ביקשה להחיות את הזיכרונות שיש להם מיוסי ולהנציח את דמותו במסגרת פרויקט "פנים. יום. זיכרון".

תוך כדי צפייה בסרטון הקצר, נסו לחשוב:

- מדוע ביקשה המשפחה לזכור ולהזכיר את יוסי בדרך זו?
- מה ניתן ללמוד על יוסי מסרטון זה?

<https://www.bac.org.il/maktob>

דיון

חזרה לשאלות למחשבה (10 דק'):

- מדוע לדעתכם/ן ביקשה המשפחה לזכור ולהזכיר את יוסי בדרך זו?
- מה ניתן ללמוד על יוסי מסרטון זה?
- מוזר לדבר על יום הזיכרון בהקשר של חיוכים?
- מה אתם חושבים על זיכרון מסוג כזה?

סיכום (5 דק')

הסרט לזכרו של יוסי מועדי מזמין אותנו לצפות ברגעים קטנים מהחיים של יוסי. הסרט מממש את צוואתו הרוחנית של יוסי, שאחיו אמיר אמר עליו לאחר מותו: "אני אמשיך לזכור ולהזכיר אותך בדרך הנכונה שלך, החיוך..."

החיוך, כפי שלמדנו להכיר היום, היה חלק בלתי-נפרד מחייו של יוסי ומאישיותו החמה. יוסי, שהיה מעורב בכל כך הרבה תחומים ושימח כל כך הרבה אנשים בחייו, שימש גשר בין הבית לצבא, בין העיר לכפר, בין דרוזים ליהודים ובין חבריו לשמחת חיים.

ליום הזיכרון פנים כה רבות. פניו של יוסי, חייו של יוסי, הם חלק מהאוצר היקר והמרגש הזה.

אפשרות נוספת לצפייה:

<http://bit.ly/moadi> - "מכתוב" - ריאיון עם ואפה, אימו של יוסי+הסרטון לזכרו:

נספח א'

סרקו את הקוד כדי להגיע אל האתר לזכרו של יוסי מועדי

נספח ב' - מי היה יוסי לפי חבריו ומשפחתו?

יוסי היה איש של אנשים, מארח מצטיין. הוא היה מגיש לחבריו פיתות עם זעתר ולבנה, ותמיד מתבל במופע קצר. יום אחד כתב על הקיר הסמוך למישתו בבסיס ציטוט מתוך שיר ים תיכוני על אהבה. עם הזמן הוסיפו החברים ציטוטים מתוך שירים אחרים, ציורים, ברכות, ד"שים לחברים אחרים שיגיעו לבקר וטקסטים נוספים. עד היום החבר'ה צוחקים שזה היה ה"וול" הראשון, לפני עידן הפייסבוק.

מגיל צעיר דיבר על חלומו ללכת בעקבות אביו ולשרת כלוחם וכקצין בגולני. משהתברר לו, סמוך לגיוסו, כי הוחלט לשבצו בחיל אחר, לא היה מוכן לוותר, וכהרגלו, עשה כל שביכולתו כדי להשיג את מבוקשו.

חיוך מאוזן לאוזן היה מרוח על פניו של יוסי דרך קבע, אך הוא גם היה חבר קשוב למצוקות חבריו ומסוגל להיכנס לשיחות עמוקות לתוך הלילה.

יוסי התאמן בקביעות בחדר הכושר, הרים משקולות, שחה וגלש בים, וגם תחום אמנויות הלחימה לא היה זר לו. אהבה מיוחדת הייתה לו לספורט אתגרי - טרקטורונים, אופנועים וכל אותן פעילויות המעוררות אתגר וריגושים. בשעותיו הפנויות אהב יוסי לרקוד, לבלות עם חברים בפאבים ובמועדונים, לצאת למסעדות ולבתי קפה, לטייל - על שפת הים, ברחבי הארץ ובחו"ל - ואפילו בבישול גילה עניין.